

Sygn. akt I C 444/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Andrzej Żelazowski

Protokolant: protokolant Agnieszka Uchto

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2017 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) Bank S.A z siedzibą w W.**

przeciwko **E. C.**

o zapłatę

I.zasądza od pozwanej E. C. na rzecz strony powodowej (...) Bank S.A z siedzibą w W. kwotę 1.683.849,41 zł (słownie złotych: jeden milion sześćset osiemdziesiąt trzy tysiące osiemset czterdzieści dziewięć 41/100) z umownymi odsetkami od kwoty 1.551.560,81 zł w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP - każdorazowo nie więcej niż w wysokości ustawowych odsetek maksymalnych za opóźnienie - od dnia 24 października 2016r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 132.288,60 zł w wysokości sumy stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych – każdorazowo nie więcej niż w wysokości ustawowych odsetek maksymalnych za opóźnienie – od dnia 25 października 2016r do dnia zapłaty.

II.zasądza od pozwanej E. C. na rzecz strony powodowej (...) Bank S.A z siedzibą w W. kwotę 84.362,68 zł (słownie złotych: osiemdziesiąt cztery tysiące trzysta sześćdziesiąt dwa 68/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 444/17

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 10 października 2017 r.

Strona powodowa (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w ostatecznie sprecyzowanym żądaniu pozwu wniesionego w dniu 25 października 2016 r. skierowanym przeciwko E. C. wniosła o orzeczenie w elektronicznym postępowaniu upominawczym, że pozwana ma zapłacić na rzecz powódki kwotę 1 683 849,41 zł wraz z:

- dalszymi odsetkami umownymi za opóźnienie liczonymi od kwoty należności głównej w wysokości czterokrotności oprocentowania kredytu lombardowego NBP, od dnia 24.10.2016 r. do dnia zapłaty z zastrzeżeniem, iż odsetki te w żadnym czasie nie mogą przekraczać odsetek maksymalnych za opóźnienie tj. w stosunku rocznym dwukrotności sumy stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych;

- dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 71 730,82 zł liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty w wysokości równej sumie stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych z zastrzeżeniem, iż odsetki te

w żadnym czasie nie mogą przekraczać odsetek maksymalnych za opóźnienie tj. w stosunku rocznym dwukrotności sumy stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych

- dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 60 557,78 zł liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty w wysokości równej sumie stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych, z zastrzeżeniem, iż odsetki te w żadnym czasie nie mogą przekraczać odsetek maksymalnych za opóźnienie tj. w stosunku rocznym dwukrotności sumy stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych

Wniosła również o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, w tym zwrotu innych kosztów w kwocie 210,49 zł, w tym kosztów notarialnego uwierzytelnienia dokumentów w sprawie w wysokości 142,24 zł i kwoty 34,00 zł tytułem uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictw.

W uzasadnieniu podała, że w dniu 22 lutego 2011 r. zawarła z pozwaną umowę kredytu hipotecznego. Pozwana zalegała ze spłatą rat, wobec czego pismem z dnia 14 kwietnia 2016 r. powódka wypowiedziała umowę stawiając całą należność z kredytu w stan wymagalności. Na dochodzone roszczenie składa się: kwota należności głównej 1 551 560,81 zł tytułem niespłaconego kapitału; kwota 71 730,82 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 5,25% od dnia 15.06.2015 r. do dnia 09.06.2016 r.; kwota 60 557,78 zł tytułem odsetek za opóźnienie naliczonych od kwoty kapitału zgodnie z umową w wysokości 10% od dnia 10.01.2016 r. do dnia 23.10.2016 r.

Postanowieniem z dnia 02 marca 2017 r. Referendarz sądowy Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lubnie, sygn. akt VI Nc-e 1910918/16 przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Krakowie na podstawie art. 505³³ § 1 k.p.c.

Pozwana E. C. wniosła o przeprowadzenie mediacji z powódką oraz przywrócenie możliwości spłaty kredytu hipotecznego w ratach. Podniosła, że zaległości w płatnościach rat kredytu wynikały z chwilowych trudności finansowych pozwanej, jednak obecnie jej sytuacja majątkowa jest lepsza i ma możliwości spłacania kredytu w ratach.

Strona powodowa w piśmie z dnia 06 października 2017 r. podała, że nie wyraża zgody na przeprowadzenie mediacji, jak też na rozłożenie płatności na raty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa (...) Bank S.A. z siedzibą w W. w dniu 22 lutego 2011 r. zawarła z pozwaną E. C., jako kredytobiorcą, umowę kredytu hipotecznego – (...) nr DK/KR-H./ (...). W imieniu pozwanej umowę zawierał jej pełnomocnik – K. C..

Powódka udzieliła pozwanej kredytu na zakup nieruchomości komercyjnej na rynku pierwotnym, gdzie całkowita kwota kredytu wyniosła 1 441 989,91 zł. Termin ostatecznej spłaty kredytu wynosił 240 miesięcy od dnia spłaty pierwszej raty zgodnie z Harmonogramem Spłat. Pozwana była zobowiązana do spłaty rat kredytu każdego dwunastego dnia miesiąca kalendarzowego na wskazany w umowie rachunek bankowy. Oprocentowanie kredytu stanowiło sumę marży kredytowej i stawki referencyjnej 3M WIBOR dla waluty kredytu, która była wskazana w Części Szczególnej Umowy (IV). Każdorazowa zmiana wysokości oprocentowania kredytu nie mogła powodować jednak wzrostu tego oprocentowania ponad obowiązujące bieżąco oprocentowanie maksymalne, określone w art. 359 § 2 1 k.c. Wszelkie zmiany oprocentowania kredytu przez Bank sprzeczne z postanowieniem zdania poprzedzającego prowadzić mogły jedynie do wzrostu stopy oprocentowania do wysokości odpowiadającej wspomnianej stopie oprocentowania maksymalnego (§5 ust. 5).

Zgodnie z §8 ust. 1 Bank miał prawo wypowiedzieć umowę kredytu z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy z zachowaniem 7 dniowego okresu wypowiedzenia w przypadkach wskazanych w umowie m.in. w razie niewykonania lub nieterminowego regulowania przez kredytobiorcę zobowiązań wobec banku, w szczególności w przypadku gdy kredytobiorca zalega w całości lub części z zapłatą dwóch rat kredytu i pomimo wezwania nie spłaci zaległości w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

W dniu 11 czerwca 2012 r. strony zawarły aneks do umowy kredytu hipotecznego.

dowód: umowa kredytu hipotecznego nr DK/KR-H./ (...) z dnia 22.02.2011 r. – k. 24-36, pełnomocnictwo z dnia 25.02.2011 r. – k. 37-38, aneks z dnia 11.06.2012 r. – k. 40-44

Pismem z dnia 14 kwietnia 2016 r. strona powodowa złożyła pozwanej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu nr DK/KR-H./ (...) z dnia 22.02.2011 r., zmienionej aneksem, z uwagi na nieuregulowanie przez pozwaną zaległości w spłacie kredytu z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia liczonego od dnia doręczenia pisma. Pozwana odebrała pismo w dniu 22 kwietnia 2016 r.

dowód: oświadczenie banku o wypowiedzeniu umowy z dnia 14.04.2016 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 45-48

Pismem z dnia 20 czerwca 2016 r. strona powodowa wezwała pozwaną E. C. do zapłaty całej wymagalnej należności w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania, która na dzień 20.06.2016 r. stanowiła: 1 551 857,65 zł tytułem należności kapitałowej; 71 730,82 zł tytułem odsetek umownych; 7 111,68 zł tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej; 3,16 zł tytułem kosztów i opłat bankowych.

dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 20.06.2016 r. – k. 49-51

Zgodnie z wyciągiem z ksiąg bankowych (...) Bank S.A. w W. nr (...) na dzień 24 października 2016 r. wymagalne zadłużenie pozwaną E. C. z tytułu umowy kredytu z dnia 22.02.2011 r. wynosiło 1 683 849,41 zł, na którą to kwotę składały się: należność główna w wysokości 1 551 560,81 zł; odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w wysokości 5,25% od dnia 15.06.2015 r. do dnia 09.06.2016 r. w kwocie 71 730,82 zł; odsetki za opóźnienie naliczane od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 10,00% od dnia 10.01.2016 r. do dnia 23.10.2016 r. w kwocie 60 557,78 zł.

dowód: wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) z dnia 24.10.2016 r. – k. 39, rozliczenia spłat kredytu – k. 54-87

Poza okolicznościami, które zostały przez strony przyznane (art. 229 k.p.c.) lub też taką ocenę uzasadniał przebieg całego postępowania (art. 230 k.p.c.), istotne dla sprawy fakty Sąd ustalił w oparciu o przedstawione dokumenty prywatne i urzędowe, których autentyczność nie budziła wątpliwości i nie była przedmiotem zarzutów stron postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Bezspornym między stronami było, że w dniu 22 lutego 2011 r. (...) Bank S.A. w W. zawarła z pozwaną E. C. umowę kredytu hipotecznego nr DK/KR-H./ (...), na mocy której udzieliła pozwanej kredytu w kwocie 1 441 989,91 zł, który pozwana obowiązana była spłacać w ratach zgodnie z harmonogramem przez okres 240 miesięcy z przeznaczeniem na zakup nieruchomości, która to umowa była aneksowana w dniu 11 czerwca 2012 r.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz. U. z 2017r., poz. 1876 ze zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W związku z faktem, iż pozwana zaprzestała spłaty kredytu, powodowy bank pismem z dnia 14 kwietnia 2016 r. wypowiedział przedmiotową umowę kredytu z 30 dniowym terminem wypowiedzenia, a roszczenie z umowy kredytowej stało się wymagalne.

Pozwana odnosząc się do dochodzonego roszczenia podniosła, że nie mogła chwilowo spłacać rat kredytu, z uwagi na trudności finansowe, jednak obecnie jej sytuacja majątkowa uległa polepszeniu i mogłaby spłacać dalej kredyt w ratach. Pozwana nie zaprzeczyła zatem faktowi zawarcia ze stroną powodową przedmiotowej umowy, ani wyliczeniu dochodzonego przez bank roszczenia. Nie podniosła żadnych argumentów przemawiających za oddaleniem powództwa i wskazujących na to, że dochodzone przez powodowy bank roszczenie jest niezasadne lub zasadne w innej wysokości.

Zgodnie ze stanowiskiem zawartym w wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 16 września 2016 r., sygn. akt I ACa 450/160, Legalis nr 1522723 powód, który uzasadniając żądanie pozwu powołuje się na skuteczne wypowiedzenie umowy kredytowej i dochodzi w związku z tym niespłaconego kapitału wraz z odsetkami umownymi od przeterminowanego zadłużenia, powinien w pierwszej kolejności wykazać skuteczność wypowiedzenia umowy, a następnie wysokość dochodzonego roszczenia.

Zdaniem Sądu, strona powodowa sprostала obowiązkom wynikającym z ogólnych reguł dowodowych z art. 6 k.c. i 232 k.p.c., udowodniając istnienie i wysokość dochodzonego roszczenia. Powodowy bank wykazał dokładnie jakie składniki złożyły się na kwotę dochodzonego roszczenia, załączając stosowne dokumenty na poparcie tychże twierdzeń. W szczególności strona powodowa przedłożyła umowę kredytową wraz z aneksem, pisma wzywające pozwaną do zapłaty, wypowiedzenie umowy, rozliczenia spłat rat kredytowych oraz wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 24.10.2016 r. nr (...). W wyciągu z ksiąg bankowych powódka dokładnie określiła, jaka wysokość roszczenia przysługiwała jej wobec pozwanej na dzień sporządzenia tegoż wyciągu i składniki tego zadłużenia. Wypowiedzenie umowy wraz z dowodem doręczenia pozwanej wskazują z kolei na powstanie zaległości, wiedzę pozwanej odnośnie jej wymiaru oraz faktu wypowiedzenia przez bank warunków umowy wynikającego z braku spłaty zadłużenia.

Odnosząc się natomiast do wniosku pozwanej o rozłożenie należności na raty należy wskazać, że stosownie do treści art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia – w wyznaczony odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. W niniejszej sprawie, Sąd uznał, że nie występują żadne szczególne okoliczności uzasadniające rozłożenie zasądzonej w wyroku kwoty na raty, a sama pozwana w tej kwestii nie przedstawiła żadnych dowodów, a jedynie swoje niczym nieoparte twierdzenia. Rozłożenie należności na raty w trybie art. 320 k.p.c. ma stworzyć dłużnikowi warunki do dobrowolnego spełnienia świadczenia, bez obciążania go dodatkowymi kosztami egzekucji. Podstawą takiego rozstrzygnięcia może być wykazanie, że dłużnik nie może spełnić świadczenia w całości, ale ma realne możliwości dobrowolnego spełnienia świadczenia w ratach. Nadto przy podejmowaniu w tym przedmiocie decyzji należy uwzględnić godne ochrony interesy wierzyciela, mając na względzie, że co do zasady zasądzenie świadczenia powinno następować zgodnie z treścią zobowiązania, a odstępstwa w orzeczeniu sądowym od treści zobowiązania mają wyjątkowy charakter. W tym kontekście zauważyć należy, że pozwana nie wykazała również żadnych okoliczności mogących przemawiać za pozytywną prognozą co do terminowej spłaty ewentualnie zasądzonych rat. W tym stanie rzeczy ocenić należy, że wniosek o rozłożenie na raty nie zasługiwał na uwzględnienie.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1 683 849,41 zł wraz z odsetkami umownymi, liczonymi zgodnie z żądaniem pozwu od kwoty należności głównej tj. od kwoty 1 551 560,81 zł od dnia 24.10.2016 r. do dnia zapłaty w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP - każdorazowo nie więcej niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, zaś od kwoty 132 288,60 zł (71 730,82 zł + 60 557,78 zł) w wysokości sumy stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych - każdorazowo nie więcej niż w wysokości ustawowych odsetek maksymalnych za opóźnienie - od dnia 25 października 2016 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzekł Sąd na zasadzie art. 98 §1 i 3 k.p.c. obciążając nimi, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, w całości pozwaną. Na koszty te po stronie powodowej składa się poniesiona przez stronę powodową opłata należna od pozwu w kwocie 84 193,00 zł oraz wykazana przez stronę powodową kwota należności z tytułu notarialnego poświadczenia przedłożonych do akt sprawy dokumentów k. 13-50, łącznie - 152,68 zł oraz kwota 17,00

zł należna z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa dla pełnomocnika powoda reprezentującego powoda w niniejszej sprawie, upoważniającego do reprezentowania powoda w postępowaniach sądowych (k. 14) .